

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 28 oktober 2011 in zaken nrs. 10/17568 en 10/17563 in de
gedingen tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 22 april 2010 heeft de minister van Justitie aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 oktober 2011 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In de aangevallen uitspraak overweegt de rechtbank dat de bij haar bestreden besluiten niet deugdelijk zijn gemotiveerd, omdat de motivering van de staatssecretaris dat het relaas van de zoon onderscheidenlijk neef van de vreemdelingen ongeloofwaardig is bevonden en de relazen van de vreemdelingen alleen al om die reden ongeloofwaardig zijn, onvoldoende recht doet aan de stelling van de vreemdelingen dat zij ook zelf problemen hebben ondervonden na het vertrek van de zoon onderscheidenlijk neef uit Armenië en daarover consistent hebben verklaard. Volgens de rechtbank kan ook worden geredeneerd dat het relaas van de zoon onderscheidenlijk neef steun vindt in de relazen van de vreemdelingen en daardoor aan geloofwaardigheid wint.
3. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat de asielrelazen van de vreemdelingen volledig afhankelijk zijn van het asielrelaas van de zoon onderscheidenlijk neef en dat de in het besluit van 12 februari 2010 geconstateerde ongeloofwaardigheid van diens asielrelaas als een gegeven had moeten worden beschouwd door de rechtbank, gelet op de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 15 november 2010 in zaak nr. 10/5974 tot ongegrondverklaring van het beroep tegen dat besluit. De staatssecretaris wijst er voorts op dat het tegen die uitspraak ingestelde hoger beroep bij uitspraak van de Afdeling van 19 oktober 2011 in zaak nr. 201012068/1/V2 ongegrond is verklaard.
- 3.1. De vreemdelingen hebben aan de aanvragen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen ten grondslag gelegd

dat zij in Armenië problemen hebben ondervonden na het vertrek van hun zoon onderscheidenlijk neef die daar wegens zijn politieke activiteiten in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staat. Anders dan waarvan de rechtbank kennelijk uitgaat, vloeien de asielrelazen van de vreemdelingen rechtstreeks en geheel voort uit de gestelde problemen van de zoon onderscheidenlijk neef. Derhalve heeft de staatsecretaris in de besluiten van 22 april 2010 de geloofwaardigheid van de relazen van de vreemdelingen kunnen beoordelen in het licht van het door hem ingenomen standpunt over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de zoon onderscheidenlijk neef in het besluit van 12 februari 2010. Bij de beoordeling door de rechtbank van de beroepen van de vreemdelingen was geen plaats om de betekenis van de door hen vermelde gebeurtenissen voor het asielrelaas van de zoon onderscheidenlijk neef na te gaan, nu een asielaanvraag van laatstgenoemde niet in deze procedure voorlag. Gelet op het afhankelijke karakter van de asielrelazen van de vreemdelingen en op voormelde uitspraak van 15 november 2010 is de rechtbank ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de staatssecretaris door slechts te verwijzen naar de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de zoon onderscheidenlijk neef niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de asielrelazen van de vreemdelingen ongeloofwaardig zijn. De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 22 april 2010 alsnog ongegrond verklaren. Daartoe wordt overwogen dat uit het voorgaande voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven voor een ander oordeel, mede in aanmerking genomen dat het door de zoon onderscheidenlijk neef ingestelde hoger beroep tegen de uitspraak van 15 november 2010 door de Afdeling bij de uitspraak van 19 oktober 2011 ongegrond is verklaard.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 28 oktober 2011 in zaken nrs. 10/17568 en 10/17563;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-De Vin, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

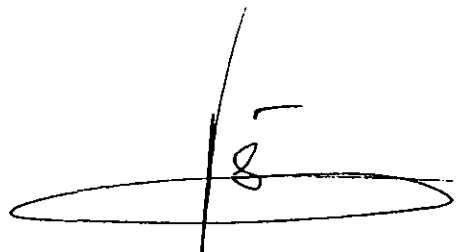
w.g. Snijders
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2013

279

Verzonden: 12 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser